

Onderzoek keuringstarieven pluimveeslachterijen in enkele landen.

Ir. P.L.M.van Horne

LEI
Postbus 35
6700 AA Wageningen.
0317.484645
Peter.vanhorne@wur.nl

Project 31703
Mei 2009

Samenvatting

Controles bij het slachten van pluimvee zijn vastgelegd in EU verordening 854/2004. De regelingen rondom de bijdrage in de kosten voor officiële controles in pluimveeslachterijen zijn vastgelegd in EU verordening 882/2004. In bijlage IV van deze verordening is ook het minimum tarief voor inspectie vastgesteld op 0,5 eurocent per dier. In dit onderzoek zijn de kosten voor controle in pluimveeslachterijen onderzocht in Nederland, België, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk. Naast algemene informatie over de werkwijze zijn voor elk land enkele cases uitgewerkt voor middelgrote en grote pluimveeslachterijen op basis van de daadwerkelijke situatie in 2008. Tabel 1 geeft hiervan een overzicht. Uit de cijfers blijkt dat de totale keuringskosten in Nederland duidelijk hoger zijn dan in België en het VK. Het verschil met Duitsland is minder groot. Alle landen berekenen meer kosten dan het door de EU gestelde minimum.

Tabel 1. Kosten voor controle door overheid, bedrijfskeurders en de totale kosten (in eurocent per vleeskuiken).

Land	Nederland	Nederland	België	Duitsland	Duitsland	VK
Bedrijf	1	2		1	2	
Controle overheid	1,44	1,31	0,70	1,69	1,54	
Bedrijfskeurders	0,58	0,56	0,50			
Totaal	2,02	1,87	1,20	1,69	1,54	0,96 *

* Het tarief is 0,77 cent pond sterling. Dit is 0,96 eurocent omgerekend naar euro's tegen de wisselkoers van 1 september 2008. Bij de huidige wisselkoers (mei 2009) is dit 0,84 eurocent.

In Nederland en België werken de grote pluimveeslachterijen met bedrijfskeurders. Deze kosten zijn opgeteld bij de kosten van de controle instantie. In België zijn de controle kosten duidelijk lager dan in Nederland (0,70 eurocent versus 1,31 en 1,44 eurocent per kuiken). Het tarief in België voor een dierenarts is 46,52 euro per uur. In Duitsland zijn alle keurders in dienst van de controle instantie. Toch zijn de totale controle kosten in Duitsland lager dan in Nederland (1,69 en 1,54 cent versus 2,02 en 1,87 in Nederland). Er is een voorbeeld van een 'Landkreis' waar voor een dierenarts 38 euro per uur wordt gerekend.

In het VK rekent de controle instantie een vast tarief van 0,77 cent pond sterling. Hierbij wordt voor een dierenarts 40 pond sterling (momenteel circa 44 euro) per uur gerekend. In het VK werkt een deel van de bedrijven met bedrijfskeurders. De kosten hiervan mogen dan in mindering gebracht worden op de te betalen kosten voor de controle instantie. In het VK wordt, naar schatting, 50% van de totale controle kosten doorberekend aan de slachterijen. Hierdoor waren in 2008 de controlekosten 0,96 eurocent per kuiken.

De controle instanties in België en Duitsland stellen dat de kosten van de controle volledig doorberekend worden aan de slachterijen.

In 2008 was het VWA uurtarief voor een dierenarts 89,48 euro. Bij een verhoging van het uurtarief naar 97,80 euro (LNV voorstel) zal het verschil in keuringskosten in pluimveeslachterijen met de omringende landen verder toenemen.

Aanleiding

De minister van LNV vindt dat de kosten die de VWA maakt voor het uitvoeren van werkzaamheden in het kader van veterinaire- en hygiënische regelingen door het bedrijfsleven betaald moeten worden via retributies. Voor pluimveeslachterijen betekent dit een verhoging van de kosten. Het voorstel is dat voor controles in pluimveeslachterijen binnen de openingstijden van de VWA de retributie wordt verhoogd naar een starttarief van 77,68 euro en een bedrag van 24,45 euro per kwartier voor de werkzaamheden door een officiële dierenarts of een officiële assistent. Dit was voor het Productschap Pluimveevlees en Eieren aanleiding het LEI te vragen een onderzoek uit te voeren naar de situatie in het buitenland. De vraagstelling daarbij was: welke tarieven worden gehanteerd door de keuringsinstanties in enkele concurrerende landen bij het slachten van vleeskuikens. Dit onderzoek heeft betrekking op de situatie in België, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk.

EU Regelgeving

EG Verordening 882/2004 regelt de officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn. Deze verordening moet vanaf 2006 in werking treden in alle lidstaten van de EU. De artikelen 26, 27 en 28 zijn van belang voor de financiering van de officiële controles. Artikel 26 biedt een kader voor het vaststellen van de heffingen. Artikel 27 bepaalt voor een aantal activiteiten tarieven met minimumniveaus. Adequate autocontrolesystemen zijn mogelijk een reden om tarieven onder de minimumniveaus vast te stellen. De retributies mogen niet hoger zijn dan het salaris van het personeel dat betrokken is bij de officiële controles, inclusief de kosten van gerelateerde en afgeleide activiteiten. Artikel 28 stelt dat de kosten voor extra controles, bijvoorbeeld nodig bij niet naleving, doorberekend dienen te worden.

Verordening 882/2004 vervangt de richtlijn 85/73/EEG en 93/118/EEG. Deze richtlijn beoogde geharmoniseerde voorschriften te geven inzake de financiering van keuringen en controles. In de verschillende lidstaten was de financiering van keuringen en sanitaire controles via retributies op uiteenlopende wijze geregeld. De richtlijn wil dit harmoniseren om zo te voorkomen dat de concurrentie tussen de lidstaten, die grotendeels onder gemeenschappelijke marktordening vallen, beïnvloed wordt.

In verordening 882/2004 wordt in bijlage IV als minimum tarieven voor pluimveeslachterijen een bedrag van 0,005 euro per dier genoemd. Deze bedragen in euro's worden eenmaal per jaar omgerekend in nationale valuta. Hiervoor gelden de koersen die de EU bekend maakt op de eerste werkdag van september in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen. Dit is relevant voor landen die niet de euro als geldeenheid hanteren. Op dit moment speelt dit vooral in Polen en het Verenigd Koninkrijk waarvan de lokale valuta in het begin van 2009 ten opzichte van de euro sterk in waarde gedaald is.

Controles bij van het slachten van pluimvee zijn vastgelegd in EU verordening 854/2004. Dit betekent dat de controles die de overheid uitvoert zijn vastgelegd in een EU verordening. In bijlage van deze verordening staan de taken van de officiële dierenarts. Dit betreft:

- audit taken

- inspectietaken: informatie over de voedselketen, antemortemkeuring, dierenwelzijn, postmortemkeuring en laboratoriumtests.

De Europese Commissie heeft door onderzoeksbureau AgraCEAS een onderzoek laten uitvoeren in alle lidstaten hoe de regelingen zijn rondom de bijdrage in kosten voor officiële controles zoals vastgelegd in 882/2004. In mei 2009 zijn de hoofdlijnen uit dit onderzoek gepresenteerd (DG H&C, 2009) waarbij geconcludeerd wordt dat er een significante variatie in wijze van handhaving van de bepalingen uit de verordening (artikel 26 tot 29). Dit is vooral het geval in lidstaten met een decentrale structuur. Er zijn op vier niveaus verschillen geconstateerd: tussen de lidstaten, binnen lidstaten, tussen sectoren en in relatie tot de bedrijfsgrootte. De Europese Commissie wil in de loop van 2009 komen met een verdere analyse over dit onderwerp en een debat voeren over de mogelijkheden voor een eventuele aanpassing van de regelgeving.

Beschrijving van de situatie per land

1. Nederland
2. België
3. Duitsland
4. Verenigd Koninkrijk

Nederland

In Nederland is de VWA belast met de controles in pluimveeslachterijen. De VWA valt onder de verantwoordelijkheid van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV). Controles bij van het slachten van pluimvee zijn vastgelegd in EU verordening 854/2004. Voor deze controle, binnen openingstijd ter zake van het slachten van pluimvee, is de aanbieder per januari 2009 een retributie verschuldigd, bestaande uit (VWA, 2009):

- a. een keuringsaanvraag van 13,12 euro
- b. starttarief (reistijd en administratie) per persoon van 59,75 euro en,
- c. een bedrag van 22,37 euro per kwartier dat door een officiële dierenarts of een officiële assistent aan de werkzaamheden is besteed.

In een concept regeling retributies veterinaire en hygiënische aangelegenheden 2009 (brief LNV, kenmerk TRCJZ/2009/553) worden voorstellen gedaan om te komen tot aanpassing van de tarieven. In dit voorstel worden de kosten van de keuringsaanvraag en het starttarief samengevoegd. Het voorstel is:

- a. een starttarief van 77,68 euro en,
- b. een bedrag van 24,45 euro per kwartier dat door een officiële dierenarts of een officiële assistent aan de werkzaamheden is besteed.

In Nederland waren in 2007 in totaal 20 slachterijen die pluimvee slachten (PVE, 2008). Hiervan zijn 15 kuikenslachterijen met een aanvoer van meer dan 10.000 ton per jaar. Zeven slachterijen hadden een aanvoer tussen 30.000 en 50.000 ton en vijf kuikenslachterijen hadden in 2007 een aanvoer van meer dan 50.000 ton per jaar. In deze rapportage worden de keuringskosten van twee slachterijen in de laatste categorie uitgewerkt. Pluimveeslachterijen in Nederland mogen bedrijfskeurders inzetten bij de keuring van vleeskuikens. Deze bedrijfskeurders staan onder toezicht van een VWA medewerker.

Case Nederland 1

Dit bedrijf slacht circa 1 miljoen kuikens per week. De aanvoer is op jaarbasis is 52 miljoen kuikens oftewel 110.000 ton levend gewicht. De rekening van de VWA in 2008 was 750.000 euro. De kosten van de bedrijfskeurders zijn 300.000 per jaar. Gemiddeld zijn 2 a 3 personen van de VWA aanwezig tijdens het slachten. Gelijktijdig zijn vier bedrijfskeurders bezig met de bandkeuring. De totale slachtduur is 11 uur per dag.

Het belangrijkste kosten onderdeel van de VWA activiteiten is de aanwezigheid van de VWA toezichthouders. De kosten hiervan, op basis van de tarieven van 2008, worden als volgt berekend:

$2,5 \text{ persoon} * ((13,12 + 59,75 \text{ starttarief}) + (11 \text{ uur} * 4 \text{ kwartier} * 22,37 \text{ euro per kwartier})) = 2643 \text{ euro per dag}$. Op jaarbasis is dit ruim 660.000 euro.

Naast de kosten van toezicht brengt de VWA de kosten in rekening voor residu controle, audits en toeslagen voor werken buiten de reguliere werktijden.

De totale VWA controle kosten voor dit bedrijf zijn 1,44 cent per geslacht kuiken. De kosten van de bedrijfskeurders bedragen 0,58 cent per kuiken. De totale keuringskosten zijn dan $1,44 + 0,58$ is 2,02 cent per kuiken.

Case Nederland 2

Dit bedrijf slacht 875.000 kuikens per week. De aanvoer is op jaarbasis is 45 miljoen kuikens oftewel 90.000 ton levend gewicht. De rekening van de VWA in 2008 was 591.000 euro. De kosten van de bedrijfskeurders zijn 250.000 euro per jaar. Er wordt in twee ploegen geslacht waardoor de slachtijd ruim 16 uur is. Gedurende tweemaal een periode van 8 a 9 uur is er iemand van de VWA aanwezig die toezicht houdt op de eigen bedrijfskeurders.

Het belangrijkste kosten onderdeel van de VWA activiteit is de aanwezigheid van de VWA toezichthouder. De kosten hiervan, op basis van de tarieven van 2008, worden als volgt berekend:

$2 \text{ persoon} * ((13,12 + 59,75 \text{ starttarief}) + (9 \text{ uur} * 4 \text{ kwartier} * 22,37 \text{ euro per kwartier})) = 1756 \text{ euro per dag}$.

De kosten voor residu controle worden berekend op basis van het VWA tarief van 1,35 euro per ton geslacht gewicht en bedragen:

$0,00135 * 175.000 \text{ per dag} * 1,3912 \text{ karkas gewicht}$ is 340 euro per dag.

Op jaarbasis is dit ruim 545.000 euro.

Naast de kosten van toezicht en residu controle brengt de VWA de kosten in rekening voor werken buiten de reguliere werktijden, toeslagen voor te laat afmelden of uitloop, audits en controle HACCP erkenning.

De totale VWA controle kosten voor dit bedrijf zijn 1,31 cent per geslacht kuiken. De kosten van de bedrijfskeurders bedragen 0,56 cent per kuiken. De totale keuringskosten zijn dan $1,31 + 0,56$ is 1,87 cent per kuiken.

België

In België wordt de controle in pluimveeslachterijen uitgevoerd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid in de Voedselketen (FAVV). De FAVV is een

agentschap dat valt onder de bevoegdheid van het Ministerie van Landbouw. Het FAVV heeft als doel te waken over de veiligheid van de voedselketen en de kwaliteit van voedsel, ter bescherming van de gezondheid van mens, dier en plant.

De FAVV doet regelmatig beroep op zelfstandige dierenartsen. Dit zijn Dierenartsen Met Opdracht (DMO) die vooral ingezet worden bij keuringen. Voor de tariefstelling heeft de FAVV regelmatig overleg met de dierenartsen over het te rekenen uurtarief.

De FAVV moet budgettair neutraal draaien op het niveau van de totale organisatie. Daarbinnen wordt er naar gestreefd om controles kostendekkend te laten zijn. Het FAVV wordt gefinancierd door algemene heffingen en specifieke retributies. De algemene heffing betreft een jaarlijkse heffing van alle operatoren waarvan de activiteiten onderworpen aan de controle van het Agentschap. De algemene heffing wordt opgelegd aan o.a veevoerproducenten, primaire producenten, groothandel, kleinhandel, horeca, transport en bedrijven in de verwerking. Pluimveeslachthuizen bevinden zich in de subsector 'verwerking'. De jaarlijkse heffing voor bedrijven in de verwerking is afhankelijk van het aantal bezoldigde personen. Zo was in 2009 de heffing voor een slachterij met 50 tot 99 werknemers 6750 euro en voor een bedrijf met meer dan 100 werknemers 10.300 euro (KB 'Heffingen', 2009). Elk jaar worden de bedragen geïndexeerd.

Daarnaast zijn er nog de specifieke retributies voor o.a certificaten, erkenningen, audits en retributies verbonden aan de keuringsactiviteiten op slachtdieren. In het algemeen wordt voor deze activiteiten een uurtarief van 45,35 euro gerekend en voor een houder van universitair diploma 63,46 euro. Dit zijn de tarieven van 2009 en deze worden elk jaar geïndexeerd. Voor allerlei soorten dieren en gespecificeerd naar slachtcapaciteit heeft de FAVV tabellen met het keurrecht per dier. Voor pluimveeslachterij is er ook een specifieke regeling voor slachthuizen waar de keurder met een akkoord van de Minister wordt bijgestaan door aangestelden van het slachthuis (KB 'retributies', 2009). De keurrecht is dan:

- een slachtlijn: slachttijd * 46,52 euro * 1,1 / aantal dieren
- twee slachtlijnen gelijktijdig: slachttijd * 46,52 euro * 0,8 / aantal dieren

In België kunnen pluimveeslachterijen de toelating krijgen te werken met bedrijfsgeassisteerde keurders. De wettelijke basis hiervoor ligt in de EU verordening 854/2004. Wel gelden er allerlei voorwaarden voordat men mag werken met bedrijfsgeassisteerde keurders. De slachterijen moet o.a werken met een goedgekeurd ACS plan en dit laten valideren door de FAVV of certificeren door een officieel controle bureau. In België noemt men dit een gevalideerd of gecertificeerd autocontrolesysteem (ACS). Vijf grote pluimveeslachterijen in België werken onder gecertificeerd ACS en met bedrijfsgeassisteerde keurders. Bijkomend voordeel van het gecertificeerde ACS is dat de slachterij een korting kan krijgen op de algemene heffing van het FAVV (het zogenaamde bonus/malus principe) en een verlaagde inspectiefrequentie. Wordt er niet gewerkt met bedrijfsgeassisteerde keurders dan is het keurrecht 1,79 cent per dier. Dit tarief geldt voor pluimveeslachthuizen met een slachtritme (het aantal slachtingen per slachtbeurt) van meer dan 10.000 dieren.

Case België

Voor een grote pluimveeslachterij zijn de totale keuringskosten berekend op basis van de actuele situatie in 2008. In deze slachterij wordt 10 uur per dag geslacht. Er worden

110.000 kuikens per dag geslacht. De aanvoer is op jaarbasis is 27 miljoen kuikens oftewel 65.000 ton levend gewicht. Er wordt gewerkt met bedrijfsgeassisteerde keurders. De totale keuringskosten van de FAVV zijn 190.000 euro per jaar. De eigen keurkosten bedragen 135.000 euro per jaar.

De kosten voor de FAVV zijn als volgt:

Basis toezicht:

10 uur * 46,52 euro per uur * 1,1 = 512 euro per dag.

Residu controle:

1,46 euro per ton karkas gewicht is 204 euro per dag.

Audit controle / Inspectie:

Viermaal per jaar maal 4 uur a 60,26 euro per uur is 964 euro per jaar.

Algemeen heffing:

De algemene heffing voor dit bedrijf is 10.300 euro per jaar.

De totale FAVV controle kosten voor dit bedrijf zijn 0,70 cent per geslacht kuiken.

De kosten van de bedrijfsgeassisteerde keurders bedragen 0,50 cent per kuiken. De totale keuringskosten zijn dan 0,70 + 0,50 is 1,20 cent per kuiken.

Duitsland

In Duitsland zijn de toezichtstructuren voor voedselveiligheid op verschillende niveaus geregeld. Allereerst is er op het nationaal niveau het BMVEL (Rijksministerie van Consumentenbescherming, Voeding en Landbouw). Daarnaast zijn de Duitse Deelstaten verantwoordelijk voor de formulering van de wet- en regelgeving voor de controles op het gebied van levensmiddelen en voedermiddelen. Binnen de Deelstaat kan de praktische uitvoering in handen zijn van de zogenaamde Kreisen. Echter, de Deelstaat houdt hierop toezicht en blijft verantwoordelijk (Wubben, 2006). Dit betekent dat er in Duitsland een decentrale organisatie is van verantwoordelijkheden en uitvoering van activiteiten. De controle organisatie gaat uit van ambtelijke diensten, waarbij ook het feitelijke controle- en toezichtwerk door ambtenaren wordt gedaan.

Voor de vleeskuikensector is vooral de deelstaat Nedersaksen van belang. Daar bevindt zich een belangrijk deel van de vleeskuikenproductie en er zijn enkele grote pluimveeslachterijen gevestigd. In Duitsland wordt niet gewerkt met eigen bedrijfskeurders. Alle keuringen moeten worden uitgevoerd door een onafhankelijke instantie. In de praktijk betekent dit het toezicht op basis van de EG-verordeningen in Nedersaksen uitsluitend plaats vindt door ambtelijke diensten.

In de slachterijen worden de dieren en karkassen gecontroleerd op hygiëne en gezondheid. De bezoeken in het kader van preventieve handhaving vinden onaangekondigd en onregelmatig plaats. Het toezicht vindt plaats volgens de EU verordeningen 852/2004, 853/2004 en 854/2004. De regelingen met betrekking tot het ambtelijk toezicht is vastgelegd in EU verordening 882/2004.

In Nedersaksen geldt het veroorzakerprincipe: de veroorzaker van (extra) controle betaalt daarvoor. Uitgegaan wordt dus van het kostendekkingsprincipe en er wordt geen subsidie van overheidswege verleend (Wubben, 2006). De Landkreis brengt voor de activiteiten de kosten in rekening bij de pluimveeslachterij.

Case Duitsland 1

Dit is een grote slachterij waar kuikens geslacht worden aan twee lijnen. Per lijn zijn 5 controleurs van de controle instantie aan het keuren. Bij toerbeurt heeft 1 controleur pauze waardoor er op elk moment 4 keurders actief zijn. Daarnaast is er nog een dierenarts aanwezig voor het toezicht en de andere werkzaamheden, zoals monsternames, controle op aanvoer, controle op dierenwelzijn bij o.a. verdoven en uitvoeren van onderzoek. Het veterinair ambt in de landkreis waar deze slachterij ligt berekent de kosten voor de slachterij op basis van inzet van uren. Hierbij vormen de kosten van de werknemers en de bijbehorende werkgeverslasten de basis. Voor de dierenarts wordt hiervoor bijvoorbeeld 38 euro per uur gerekend. De centrale kosten van het veterinair ambt worden apart meegenomen in de berekening (zijnde circa 40.000 euro). Elk jaar wordt een berekening gemaakt waarbij een kostendekkende retributie voorop staat. Voor dit onderzoek heeft zowel het veterinair ambt als de slachterij apart van elkaar een opgave gedaan van de controle kosten. Er was geen verschil in kostenopgave.

De kosten voor de controle organisatie bij deze slachterij zijn 1,69 cent per kuiken. Omdat er geen bedrijfskeurders zijn is dit ook het totaal bedrag voor de keuringen.

Case Duitsland 2

Dit bedrijf slacht per jaar 20 miljoen kuikens. De aanvoer in 2008 was 39.000 ton levend gewicht. De kuikens worden op 1 lijn geslacht gedurende circa 8 uur per dag. Voor de controle zijn 4 keurders aanwezig en een dierenarts. Het 'veterinair ambt' van de landkreis is verantwoordelijk voor de keuring. Het veterinair ambt berekent alle kosten van personeel en algemene kosten door aan de slachterij. De normen in 2008 waren hiervoor:

- Band controle in de slachterij: 1,3 eurocent per kuiken
- Controle opdeel afdeling: 1,35 euro per ton vlees
- Residu controle: 0,62 euro per ton vlees

De totale kosten voor de slachterij in 2008 waren 308.000 euro.

De kosten voor de controle organisatie bij deze slachterij zijn 1,54 cent per kuiken. Omdat er bedrijfskeurders zijn is dit ook het totaal bedrag voor de keuringen.

Verenigd Koninkrijk

Als equivalent van de Nederlandse VWA kent het Verenigd Koninkrijk (VK) de Food Standard Agency (FSA). Als centrale autoriteit is de FSA verantwoordelijk voor de ontwikkeling en invoering van standaarden en officiële controles op de naleving van nationale en Europese wetgeving ten aanzien van diervoeder en voedselveiligheid. De FSA stuurt meerdere uitvoerende bureaus aan. Voor de pluimveeslachterijen is de Meat Hygiene Service (MHS) van belang die de vleesinspectie uitvoert. De controles zijn gericht op het waarborgen van de hygiëne in slachterijen en het dierenwelzijn bij de slacht. Een officiële dierenarts is verantwoordelijk voor de controles in slachterijen, uitsnijderijen en andere vleesverwerkers (Wubben, 2006).

In het VK richt de rijksoverheid zich op doorbelasting van de kosten van hygiëne-inspecties. In principe wil de FSA naar volledige kostendekking ('full cost accounting'). De FSA hanteert hierbij de brede interpretatie voor de kosten zoals gemeld in EU verordening 882, dat wil zeggen inclusief aan de uitvoering van controles indirect toe te wijzen kosten van de overhead. Bij de huidige tarieven is dat

echter nog niet het geval. Eventuele verdere verhogingen wil men stapsgewijs doorvoeren.

Eind april 2009 heeft de FSA goedkeuring verleend aan veranderingen in de tarieven (FSA, 2009a). Deze wijziging moet nog goedgekeurd worden door de Ministerraad. Het belangrijkste besluit is dat de nieuwe tarieven uitsluitend gebaseerd zullen zijn op tijdsinzet voor de verschillende diensten. De gemiddelde stijging is 4%. Na deze verhoging wordt nog steeds maar een deel van de totale kosten voor controles gedekt door de bijdrage van de bedrijven. De FSA streeft ernaar op de langere termijn het aandeel voor de bedrijven verder te verhogen. Tegelijkertijd wil de FSA de operationele kosten van de dienst verlagen en de efficiency van de dienst verder verhogen. Dat laatste is namelijk een punt van kritiek van de bedrijven zoals pluimveeslachterijen (BPC, 2009). Een schatting van de BPC (2009) is dat 50% van de werkelijke kosten gemaakt door de MHS door de bedrijven betaald worden. Hierbij wordt uitgegaan van een uurtarief 40 pond sterling voor een officiële dierenarts dat de MHS hanteert.

Volgens het tarievenblad van de MHS is het standaard tarief voor de keuring van vleeskuikens 0,0077 pond sterling per dier (FSA, 2009b). Dit tarief is geldig vanaf 31 maart 2008 en zal in 2009 onveranderd blijven. Voor enkele andere sectoren (o.a varkens en kalkoenen) werkt het VK met de minimum tarieven voor keuring zoals vastgelegd in EU verordening 882/2004. Omdat deze minimum tarieven in de verordening zijn weergegeven in euro's en deze moeten worden omgerekend naar pond sterling zullen deze tarieven stijgen. Dit is het gevolg van de lagere koers van het pond tegenover de euro. De tarieven voor de pluimveesector zijn boven de EU minimum tarieven (namelijk 0,0077 pond sterling omgerekend tegen de koers van 1 september 2008 is 0,0096 euro) en hoeven hiervoor dus niet aangepast te worden.

Case Verenigd Koninkrijk

In de praktijk betaalt een middelgrote pluimveeslachterij 0,0077 pond sterling per vleeskuiken. In het VK is het toegestaan te werken met bedrijfskeurders (PIA: plant inspection assistant'). De slachterij mag dan de kosten van deze bedrijfskeurders voor 100% in mindering brengen op de rekening van de MHS. Hiervoor geldt dan een standaard tarief van 11 pond sterling per uur. In de praktijk werkt echter maar een deel van de pluimveeslachterijen met bedrijfskeurders. Hieraan liggen organisatorische redenen ten grondslag. Met andere woorden het management van eigen bandkeurders is makkelijker dan van keurders van de overheid (BPC, 2009). De uiteindelijke kosten voor controle zijn vergelijkbaar.

De kosten voor controle zijn per geslacht kuiken 0,77 cent pond sterling. Bij de wisselkoers van 1 september 2008 (als officieel moment van omrekening genoemd in EU verordening 882/2004) is dit 0,96 eurocent per kuiken. Bij de wisselkoers verhouding van mei 2009 is dit 0,84 eurocent.

Literatuur en bronnen

BPC, 2009. Persoonlijke mededelingen door Peter Bradnock. Chief Executive of the British poultry Council. Londen, maart 2009.

DG Health and Consumer. Unit 5 Enforcement. Presentation SCFCAH. Brussels mei 2009.

FSA, 2009a. Proposed changes to the charging arrangements and charging levels for official meat controls carried out in Great Britain. www.food.gov.uk

FSA, 2009b. Standard charges from the start of the MHS's January accounting period. John Bush at the FSA.

KB, 2009. Koninklijk besluit betreffende heffingen bepaald bij artikel 4 van de wet van 9 december 2004 betreffende de financiering van het federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen. Brussel, België. 10 november 2005. Tarieven heffingen 2009.

KB, 2009.. Koninklijk besluit betreffende retributies bepaald bij artikel 5 van de wet van 9 december 2004 betreffende de financiering van het federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen. Brussel, België. 10 november 2005. Tarieven retributies 2009.

PVE, 2008. Statistisch jaarrapport 2007. Productschappen Vee, Vlees en Eieren. Zoetermeer. Augustus 2008.

VWA, 2009. Overzicht tarieven VWA. www.vwa.nl

Wubben, E.F.M en F.B Hubeek. Europese 'good practices' voor de VWA. De implementatie van EG-verordening 882/2004 in België, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Denemarken. LEI rapport 6.06.03 Den Haag. Februari 2006.